

съ другарки та да пособорувашь и да ся повеселишь, зачто-то добро-то и весело-то расположение помога на дѣте-то не само за да бѫде то здраво, нъ еще и да вирѣе. Повтарямъ само, че трѣбува да ся оставишь отъ онъя забавы, които не ся сговаряятъ съ грыжи-ты, каквъто има една майка.

Случи ли ся да дотрѣбува безъ врѣмѧ да напусти майка-та да си дои дѣте-то, тя нека пази добрѣ и мѣдро да прави безъ всяка страсть, а найдобрѣ е да ся допыта до лѣкаръ что ще бѫде пѣдобрѣ: кърмилница-жъ ли да прибере, или безъ кърмилница-жъ да си отглѣда дѣте-то. Има еще едно не помалко бѣлѣжито питаніе: *быва ли да ся отбѣе дѣте-то, ако бы да заболѣе майка-та?* Изобщо мѣчно е да ся тури на това нѣкое правило, зачто-то трѣбува да ся гляда и връши спорядъ каквато е майка-та и спорядъ болести-ты; трѣбува да ся гляда кое иде пѣдобрѣ и на майкѣ-тѣ и на дѣте-то. Отъ досегашенъ опытъ само може-ся-рѣ, че откогато ся е разбрало наздраво какъ ся прави и лѣчи у тѣло-то млѣко-то, откогато ся е познало колко това лѣченіе на млѣко-то трѣбува за майчино-то здравие и колко врѣди, кога ся вѣспре отведенаждъ млѣко-то да ся лѣчи и цѣди, оттогава, казвамъ, лѣкаріе-ти повече настоявать да си доятъ дѣтца-та самы болны-ты родилки, найповече прѣзъ пръвы-ты седмицы по рожбѣ-тѣ; оттогава и пѣдобрѣ сполучихъ да цѣлятъ всички болести по родилки, а не едно врѣме, когато на то-ва не ся глядало толкова. Ако родилка-та оболѣе, млѣко-то и всяко-гда не ся мѣни така, чото да поврѣди дѣте-то. Болесть-та ако не трае повече отъ нѣколко дни, то кажи: *Боже помози!* па си карай